

Що се отнася до източнитѣ патриарси, отъ тѣхъ александрийскиятъ Йоакимъ се научилъ за станалото най-напредъ отъ единъ сръбски светогорски монахъ Германъ, който за Великдень билъ отишълъ на поклонение въ Йерусалимъ и тамъ се видѣлъ съ патриархъ Йоакима. Йоакимъ, като узналъ о скандалѣ иже въ Сръбленухъ бываемаа ѿ некоего Павла разорника архіеренствѣ, писалъ писмо до Прохора, за да го ободри и да му съобщи, че той отъ своя страна анатемосва Павла и неговитѣ съмишленици. Отговорътъ обаче на всичкитѣ източни патриарси билъ врженъ на Прохора едвамъ на септемврий 1530 г. и вписанъ въ Охридската кондика. По единодушното решение на патриарситѣ, Павелъ се анатемосва и, възъ основа на царскитѣ хрисовули, Печъ си остава и за напредъ подъ Охридската архиепископия: **пѣмѣже хрисовулии царсции обрѣтаютъ се дрѣвле вышши павѣ твореще Пекъ съ всею сръбскою землею подлѣжима архиепископїи Охридскои, тѣмѣже и смѣренїе наше по ставѣ прѣдрѣченїихъ писанїи, съвѣтомъ съвѣрнїи повелѣваемъ и ставляемъ, яко Пек и вса сръбская земля светѣшише архіепископїе Охридскои Прѣвои Іустїніанїи такоже и прѣжде и даже и до нынѣ повиноваше се, и аще кто ѿ нынѣ въсхошетъ съмѣщенїе нѣкое датїи светѣи и велицѣи црѣкви Охридскои, да вѣдетъ проклѣтїи ѿ Бога и пр.**

Павелъ се обърналъ съ молба до Охридския съборъ да бже простенъ за прегрѣшението си, но понеже и следъ това продължавалъ да всѣва смуть и недоумение, той билъ повторно осжденъ и анатемосанъ, съ решение взето отъ събора на 13 мартъ 1532 г. Протокольтъ е подписанъ отъ следнитѣ архиереи (Споменик L1, V37):

- † Квр Прохоръ;
- † Митрофанъ, Битолскїи;
- † Теофилъ, Явлонскїи;
- † Кїрилъ, Белградскїи (т. е Бератски, въ Албания);
- † Іосифъ, Кврѣчкїи;
- † Іоакимъ, Грєвєнїѣ;
- † Іоакимъ, Стрѣмничкїи;
- † Іоакимъ, Спатѣскїи;
- † Харїтонъ, Мѣзакїа;
- † Іаковъ, Крѣтскїи и Сикїєлїе;